

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/146/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012193
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123012193.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13.07.2023 sp. zn. OT/122/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.2.2024 takto

rozhodol:

- Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.
- Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 13.07.2023 sp. zn. OT/122/2023 uznal obžalovanú A. B. za vinnú, že dňa 29.06.2023 v čase približne o 20:30 hod. v obci B. F. G. F. H. I. XX na chodbe v ubytovni, v reakcii na predchádzajúcu vzájomnú hádku s J. G. v ranných hodinách toho istého dňa, po tom, čo tohto uvidela, vošla do svojej izby, odkiaľ vzala kuchynský nôž dlhý asi 30 cm a s nožom v ruke sa vyhrážala J. G. a to takým spôsobom, že nožom ukázala smerom na neho a povedal mu, že "neser ma ty k...t, lebo ťa zabijem a podrežem", na čo poškodený z dôvodu opodstatneného strachu o svoj život a zdravie zavolať políciu, po príchode ktorej sa rozbehla proti poškodenému, pričom na neho opakovane vykrikovala, že ho podreže, podpáli v spánku a že do rána živý nezostane, teda sa inému vyhrážala smrťou, ťažkou ujmom na zdraví a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čin spáchala závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, čím spáchala prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Za to bola odsúdená: Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanú zaradil na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.
- Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná v zákonnej lehote odvolanie, proti všetkým jeho výrokom, ako aj proti konaniu, ktoré im predchádzalo. Odvolanie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedla:
  - Obhajoba sa v plnom rozsahu pridáva znenia záverečnej reči, ktorá odznela na hlavnom pojednávaní dňa 13. júla 2023. Sme toho názoru, že rozsudok bol vydaný predčasne a postupom súdu došlo k porušeniu práva na obhajobu obžalovanej iba z dôvodu, že bola viackrát súdne trestaná. Naďalej uvádzame, že za účelom vydania rozhodnutia v uvedenej veci malo byť vyhovené návrhu obhajoby na preskúmanie duševného stavu obžalovanej, ako aj výsluch svedkov G., K. a L..
  - Ako je zrejmé, výpoveď obžalovanej na hlavnom pojednávaní javí znaky bludnej výpovede. Obžalovaná uviedla súdu, že vlastní neilegálne držanú strelnú zbraň, že počas dňa kradla v nákupnom

centre a bola na kúpalisku. Následne uviedla, že bola svedkom konfliktu medzi poškodeným a jeho mamou, ktorý chcela vyriešiť zmienenou strelnou zbraňou. Takýto opis udalostí vôbec nekorešponduje s opisom udalostí v prípravnom konaní. Takisto opakujeme, že podpisy obžalovanej na zápisniciach v rozmedzí dvoch dní vykazujú úplne odlišný rukopis. Obžalovaná sa netají tým, že dlhodobo užíva drogy (konkrétne pervitín a heroín). Je preto dôvodné sa domnievať, že dlhodobým užívaním drog nastala u obžalovanej deprivácia osobnosti, ktorú by však vedel potvrdiť iba znalec v znaleckom posudku. Zároveň nie je vylúčené, že užívanie drog spôsobilo u obžalovanej tak závažné zásahy, že nechápe zmyslu trestného konania ako takého. Takisto obžalovaná uviedla, že celú vec si OČTK a poškodený vymysleli a svoju vinu popiera.

2.3. Oproti tomu, súd sa stotožnil s názorom prokuratúry, ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaná je dvadsaťsedemkrát súdne trestaná, preto chápe účelu trestného konania a pred súdom si robí srandu. z dôvodu, že sa vo svojej výpovedi priznala k viacerým trestným činom (útok na verejného činiteľa, nedovolené ozbrojovanie o nedovolená výroba omamných a psychotropných látok), prokuratúra nemá pochybnosť o duševnom stave obžalovanej. Zmienené však nemá žiadny vplyv na duševný stav obžalovanej. Právne naopak, značne bludná výpoveď a správanie obžalovanej potvrdzuje, že vyšetrenie jej duševného stavu je pre vydania právoplatného rozhodnutia vo veci úplne kľúčové. Nestotožňujeme sa s názorom súdu, že vyšetrenie duševného stavu obžalovanej je okolnosť nepodstatná pre rozhodnutie súdu. Súd uvedený záver zdôvodnil iba nekritickým stotožnením sa s tvrdeniami prokuratúry, ktoré považujeme za bezpredmetné. Skutočnosť, že obžalovaná je niekoľkokrát súdne trestaná osoba a údajne sa mala priznať vo svojej výpovedi k spáchaniu ďalších trestných činov ešte neznamená, že rozumie účelu trestného konania, resp. že bola v čase spáchania skutku pričítaná.

2.4. Odôvodnenie rozsudku nespĺňa základnú funkciu kladenú na presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, ktoré sú na odôvodnenia rozhodnutí kladené z hľadiska aktuálnej judikatúry Ústavného súdu SR ale najmä Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu. Rozsudok nespĺňa ani základné kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva aj z práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Európsky súd pre ľudské práva aj Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach zdôrazňujú veľký význam dostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

2.5. Odôvodnenie rozsudku považujeme za nedostatočné a sme toho názoru, že u obžalovanej bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces a právo na obhajobu. Ako je zrejmé, súd odmietol vypočuť navrhnutých svedkov aj napriek rozporom vo výpovediach, ktoré uvádzala obhajoba. Opakujeme, že jediný, kto potvrdzuje útok nožom na poškodeného, je iba sám poškodený. Svedok K. síce má problémy so sluchom, avšak nie so zrakom. Svedok K. nepotvrdil verziu poškodeného, preto sa mali zrealizovať výsluchy všetkých svedkov na hlavnom pojednávaní.

2.6. Súd svoj postup iba formalisticky odôvodnil tak, že spáchanie skutku bolo preukázané výpoveďami svedkov a poškodeného z prípravného konania a duševný stav nie je dôvodné skúmať, nakoľko sa jedná o vec nepodstatnú pre rozhodnutie súdu. Na základe uvedeného preto naďalej trváme na vypočutí navrhnutých svedkov na hlavnom pojednávaní a na vyšetrení duševného stavu obžalovanej. Obžalovaná, aj keď bola viackrát súdne trestaná, nie je nepriateľkou spoločnosti a nemožno na ňu hľadieť iba ako na nebezpečnú recidivistku, keď je zrejmé, že dlhodobé vedenie nepriaznivého životného štýlu sa negatívne podpísalo na jej zdraví, čo mohlo vyústiť až do deprivácie osobnosti, či vzniku niektorej duševnej choroby. Súd by mal uvedenú skutočnosť dôkladne preskúmať a neuspokojiť sa s názorom prokuratúry, ktorý považujeme za absolútne neprípustný. Sme toho názoru, že štát by sa mal postarať o osoby, ktoré trpia duševnými chorobami a v prvom rade potrebujú odbornú lekársku pomoc, nie uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zmienený postup odporuje zásadám generálnej prevencie, nakoľko sa uvedeným spôsobom iba trestá páchatel' trestného činu, avšak vôbec sa nerieši jeho náprava a resocializácia. Zároveň nemožno opomenúť skutočnosť, že obžalovaná opakovane uvádzala, že poučeniam súdu neporozumela, spáchanie trestného činu popiera a uvádza, že poškodený si celú udalosť vymyslel. Je zrejmé, že v uvedenom prípade by mal súd dať možnosť obžalovanej konfrontovať svedkov a poškodeného s výpoveďami v rámci riadnej realizácie práva na obhajobu obžalovanej.

2.7. Navrhujeme, aby Krajský súd v Trnave Rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 13. júla 2023 č. k. OT/122/2023 - 111 podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) písm. c) TP zrušil a podľa ustanovenia § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

3. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania obžalovanej v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

5. Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý výrok o vine obžalovanej tým, že z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nepochybne vyplýva záver, že obžalovaná úmyselne sa vyhrážala poškodenému G. smrťou takým spôsobom, že to u poškodeného vzbudilo dôvodnú obavu a predmetný čin spáchala závažnejším spôsobom konania a to so zbraňou – nožom. Prvostupňový súd ďalej uvádza:

5.1. Na hlavnom pojednávaní nebola produkovaná žiadna taká presvedčivá skutočnosť, ktorá by dôvodnosť trestnoprávnej zodpovednosti u obžalovanej spochybňovala, v tomto kontexte prioritne treba poukázať usvedčujúcu výpoveď svedka poškodeného J. G. a taktiež výpoveď svedka M. L., podporenú svedeckou výpoveďou E. K. a taktiež aj inými vykonanými dôkazmi. Súd taktiež poukazuje na výpoveď samotnej obžalovanej, ktorá sa vo svojej výpovedi priznala, že s G. mala vzájomný konflikt najskôr verbálny a následne aj fyzický. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vypovedala, že mala nôž a mienila ho použiť voči poškodenému a zabiť ho, taktiež sa vyhrážala nielen poškodenému, ale aj zasahujúcim policajtom.

5.2. Uvedené skutočnosti, ktoré tvrdil poškodený G., boli potvrdené aj svedeckou výpoveďou zasahujúceho policajta L., ktorý uviedol, že obžalovaná sa poškodenému vyhrážala smrťou a taktiež zasahujúcim policajtom uviedla, že sa poškodenému vyhrážala nožom. Súd poukazuje, že uvedené skutočnosti vyplývajú nielen zo svedeckých výpovedí, ale aj z úradného záznamu zasahujúcich príslušníkov polície. Tvrdenia obžalovanej, že si poškodený vymýšľa, súd považoval za účelovú obranu obžalovanej s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, pričom účelovosť súd posúdil z toho dôvodu, že tvrdenia obžalovanej nie sú podporené žiadnym dôkazmi, práve naopak, vykonanými dôkazmi sú vyvrátené. Súd výpoveď svedka poškodeného G. považoval za vierohodnú aj v tej časti, v ktorej opísal ako obžalovaná mu vulgárne nadávala a uvádzala mu, že ho zabije a podreže. Táto časť výpovede poškodeného G. korešponduje s výpoveďou svedka L. a čiastočne aj svedka K. (v tom smere že obžalovaná s poškodeným mala vzájomný konflikt), ktorú súd považuje za vierohodnú.

5.3. K výpovedi svedka K., kde uviedol, že žiadny nôž v rukách obžalovanej nevidel súd uvádza, že v tejto časti výpoved' svedka považoval za tendenčnú s účelom pomôcť obžalovanej, resp. jej neuškodiť. Súd tento záver vyvodil zo skôr vyhýbavej výpovede svedka pred príslušníkmi policajného zboru, keď uvádzal, že veľmi zle počuje, ale videl konflikt medzi obžalovanou a poškodeným, avšak súd z výpovedi K. mal v dostatočnej miere preukázané, že nechce vypovedať o všetkých skutočnostiach, pretože nechce uškodiť ani jednému, ani druhému.

5.4. Súd považuje, za potrebné zdôrazniť, že zo svedeckých výpovedí je evidentne preukázané, že obžalovaná B. a poškodený G. boli v predmetnom čase na predmetnom mieste a boli vo vzájomnom kontakte - fyzickom a slovnom konflikte. Z jednotlivých svedeckých výpovedí a samotného priznania obžalovanej mal súd v dostatočnej miere preukázané spáchanie daného skutku obžalovanou. Súd poukazuje, aj na osobu obžalovanej, ktorá agresívne vystupuje aj voči iným osobám, čo mal súd preukázané aj z odpisu z registra priestupkov, z ktorého vyplynulo okrem iného, že obžalovaná sa v októbri 2022 zaháňala nožom na inú osobu v priestoroch železničnej stanice.

5.5. Súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť najmä skutočnosti uvedené vo výpovedi poškodeného, a taktiež aj z vykonaného dôkazu oboznámením skutočností vyplývajúcich z výpovede zasahujúceho príslušníka PZ a spísaného úradného záznamu. Súd sa nestotožnil z tvrdením obhajoby, že obžalovaná nespáchala predmetný skutok so zbraňou, pretože z vykonaného dokazovania či už svedeckej výpovedi G., svedeckej výpovedi L. a úradného záznamu je evidentne preukázané, že obžalovaná sa poškodenému vyhrážala nožom - zbraňou, a preto použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu je opodstatnené. Súd poukazuje, že samotná obžalovaná sa zasahujúcim policajtom priznala, že sa poškodenému vyhrážala smrťou a to tým spôsobom, že mala nôž.

6. Vyššie citované hodnotenie vykonaného dokazovania, nepovažuje odvolací súd za správne, pričom chyby v procese hodnotenia dôkazov, sú tak závažné, že majú za následok potrebu zrušenia výroku o vine obžalovanej.

7. Hodnotenie svedeckých výpovedí v trestnom konaní, nie je otázka viery, či svedok vypovedal pravdivo alebo nie. Prvostupňový súd hodnotil svedecké výpovede osôb, ktoré mali byť a priamymi svedkami trestného činu, neprijateľným spôsobom, selektívne a výlučne v neprospech obžalovanej.

8. Prvostupňový súd nepostupoval správne, keď namiesto osobnej výpovede poškodeného J. G., iba prečítal jeho výpoved' z prípravného konania a rovnakú chybu možno identifikovať aj vo vzťahu k svedkom E. K. a M. L..

9. Obžalovaná, svedok poškodený G. a svedkovia K. a L. boli pritom jediné osoby, ktoré mali byť svedkami spáchania trestného činu (resp. jeho časti), ktorého sa mala dopustiť obžalovaná. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 13.07.2023 vyplýva, že súd rozhodol o čítaní výpovedí všetkých svedkov z prípravného konania a to podľa ustanovenia § 263 Trestného poriadku. Z dikcie uznesenia, ktorým súd rozhodol o vykonaní dôkazov nie je zrejme podľa ktorého z ustanovením § 263 Trestného poriadku, súd rozhodol. Bez ohľadu na túto nesprávnosť, považuje odvolací súd postup prvostupňového súdu, ktorým rozhodol, že namiesto osobného výsluchu svedkov, prečíta zápisnice z ich výpovedí v prípravnom konaní, za nesprávny. Tak ako bolo vyššie uvedené, výpovede svedka poškodeného G. a svedkov K. a L. sú dôležitými, rozhodujúcimi dôkazmi na rozhodnutie o obžalobe.

10. Ustanovenie § 263 ods. 1 Trestného poriadku umožňuje súdu rozhodnúť, že namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní prečíta zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým obžalovaný a prokurátor súhlasí a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo na spravodlivé rozhodnutie potrebné všetkých priamych účastníkov konfliktu osobne vypočuť na hlavnom pojednávaní. Táto potreba vyplýva v konečnom dôsledku aj zo spôsobu, akým prvostupňový súd vyhodnotil svedeckú výpoved' E. K., ktorej sčasti uveril a sčasti nie. Odvolací súd uzatvára, že prvostupňový súd nezvolil správny postup pri vykonávaní dôkazov, keď sa uspokojil s čítaním kľúčových svedeckých výpovedí, namiesto osobného výsluchu svedkov na hlavnom pojednávaní.

11. Ďalšou chybou v hodnotení vykonaných dôkazov je, že súd vyvodzuje pravdivosť celej výpovede svedka poškodeného G. aj z výpovede zasahujúceho príslušníka polície, svedka L..

12. Na začiatok je potrebné rozlíšiť, že skutok, ktorý sa kladie obžalovanej za vinu, má pozostávať z dvoch častí. Prvá časť popisuje konanie obžalovanej, ktoré sa malo odohrať dňa 29.06.2023 v čase približne o 20:30 hodine na chodbe ubytovne obci B. F. G., F. H. I. N. XX. Obžalovaná mala v reakcii na predchádzajúcu vzájomnú hádku s poškodeným v ranných hodinách, ísť do svojej izby odkiaľ vzala kuchynský nôž a s nožom v ruke sa vyhrážala poškodenému, že ho zabije a podreže. Druhá časť skutku opisuje konanie obžalovanej, ku ktorému došlo po príchode polície do objektu ubytovne, kedy sa poškodená po príchode policajta rozbehla proti poškodenému, pričom na neho opakovane vykrikovala, že ho podreže, podpáli v spánku až do rána živý nezostane.

13. Svedok L. vo svojej výpovedi opísal to konanie obžalovanej, ktorého bol priamym svedkom a ktoré tvorí druhú časť obžalovaného skutku. Vo vzťahu k prvej časti žalovaného skutku svedok iba zopakoval to, čo mu o ňom uviedol svedok poškodený G.. Nakoniec vo svojej výpovedi uviedol to, čo mu o incidente, ktorého nebol priamym svedkom (prvá časť skutku) povedala obžalovaná. Výpoveď svedka L., nemôže byť použitá ako dôkaz svedčiaci proti obžalovanej, pokiaľ sa svedok vyjadroval o tom, čo mu mala povedať obžalovaná vo vzťahu k prvej časti žalovaného skutku. Tá časť výpovede svedka L., ktorá opisuje vyjadrenia svedka poškodeného, nie je dôkazom o pravdivosti výpovede svedka poškodeného. Je dôkazom toho, že svedok poškodený uviedol zasahujúcemu príslušníkovi polície (svedkovi L.) v podstate to isté, čo uviedol neskôr vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedka poškodeného.

14. Svedok K. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní, potvrdil výpoveď svedka poškodeného G. v tom, že sa s obžalovanou hádali ráno, ako aj poobede, respektíve večer, nevidel však, že by obžalovaná mala pritom v ruke nôž. Z čoho vyvodil prvostupňový súd záver, že výpoveď uvedeného svedka je tendenčná v tej časti, v ktorej uviedol, že žiadny nôž v rukách obžalovaných nevidel, respektíve z čoho dospel k záveru, že tento svedok nechce vypovedať o všetkých skutočnostiach, pretože nechce uškodiť ani jednému ani druhému (bod 5.3. tohto uznesenia), nie je možné z odôvodnenia napadnutého rozsudku zistiť. Odvolací súd musí konštatovať, že uvedené závery sú iba domnienkami prvostupňového súdu.

15. Agresívne vystupovanie obžalovanej voči iným osobám vo všeobecnosti, ako aj jej minulé priestupky, ktorých sa mala dopustiť tým, že sa zaháňala nožom na inú osobu priestoroch železničnej stanice (bod 5. 4. Tohto uznesenia), nie sú dôkazom o tom, že obžalovaná sa dopustila obžalobe uvedeného skutku.

16. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že odvolacia námietka obhajoby, ktorá poukazuje na potrebu vypočuť vyššie uvedených svedkov na hlavnom pojednávaní, je dôvodná.

17. Rovnako považuje odvolací súd za dôvodnú tú námietku obhajoby, ktorá je založená na tom, že prvostupňový súd odmietol vykonať znalecké dokazovanie vo vzťahu k duševnému stavu obžalovanej. Dôvody, ktoré uvádza obhajoba vo svojom odvolaní a ktoré sú citované v bode 2.2 a 2.3. tohto uznesenia, si odvolací súd v plnom rozsahu osvojuje a súhlasí s nimi. Bolo povinnosťou prvostupňového súdu preskúmať duševný stav obžalovanej, aby sa potvrdila alebo vylúčila pochybnosť o jej príčetnosti v čase spáchania trestného činu, ktorá bola daná z dôvodov, ktoré v odvolaní uviedla obhajoba. Obžalovaná nemôže byť z dôvodu, že je mnohonásobnou recidivistkou a odsúdenou páchatelkou trestnej činnosti a že jej správanie vo vzťahu k orgánom verejnej moci je viac ako neštandardné, posudzovaná podľa prísnejších kritérií v otázke ustálenia viny, ako iní podozriví páchatelia trestnej činnosti. Otázka príčetnosti podozrivej osoby je pritom základným predpokladom jej trestnoprávnej zodpovednosti (§ 23 Trestného zákona).

18. Uvedené chyby napadnutého rozsudku viedli odvolací súd k rozhodnutiu o jeho zrušení v celom rozsahu. Pri identifikovaní dôvodov na zrušenie výroku o vine obžalovanej, ktorý bol urobený predčasne a na základe nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, nebolo potrebné skúmať správnosť výroku o treste v napadnutom rozsudku.

19. Po vrátení vecí bude úlohou prvostupňového súdu doplniť dokazovanie v zmysle vyššie uvedených názorov odvolacieho súdu a opätovne vyhodnotiť vykonané dôkazy.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.